

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

18651 *Real decreto lei 13/2010, do 3 de decembro, de actuacións no ámbito fiscal, laboral e liberalizadoras para fomentar o investimento e a creación de emprego.*

I

Este real decreto lei ten como finalidade esencial continuar e reforzar a política de impulso ao crecemento da economía española e ao incremento da súa competitividade a través de medidas de apoio á actividade empresarial esencialmente enfocadas ás pequenas e medianas empresas, de tal modo que, a través dunha redución de cargas impositivas e doutra índole, se favoreza o investimento produtivo, a competitividade das empresas españolas e, por tanto, a creación de emprego.

Ademais, ese obxectivo irrenunciable de mellorar a situación de emprego en España fai necesario anticipar as medidas que fagan posible un reforzo da eficacia dos servizos de políticas activas de emprego, fundamentalmente, a través da figura dos promotores de emprego, cuxa estabilidade, funcións e financiamento se garante para os anos 2011 e 2012 mediante este real decreto lei.

Por outra parte, o real decreto lei aborda a modernización e liberalización de dous sectores, o aeroportuario e o de lotarías que, nas circunstancias actuais, reclamaban un cambio de modelo de xestión que ademais fomente a eficiencia, a través da apertura da posibilidade de privatización parcial e involucración do sector privado das sociedades cuxa creación se prevé nesta norma.

Nas circunstancias actuais é conveniente reforzar o compromiso coa consolidación fiscal. A esta mesma finalidade diríxense as modificacións na imposición sobre os elaborados do tabaco que, pola súa vez, contribúen á política de impulso á redución do seu consumo, en particular pola mocidade.

Por último, o real decreto lei avanza na liña de integración dos réximes de Seguridade Social mediante a integración dos funcionarios de novo ingreso no réxime xeral da Seguridade Social, para os efectos de clases pasivas. Dáse así un paso máis na consolidación a medio prazo do sistema de seguridade social, cos inmediatos efectos resultantes de incremento na confianza e solvencia do sistema.

II

O real decreto lei iníciase cunha serie de medidas de natureza tributaria.

En primeiro termo, no ámbito do imposto sobre sociedades, co obxecto de estimular a actividade económica das pequenas e medianas empresas, dada a esencial relevancia destas no tecido produtivo español, establécese unha elevación do limiar que posibilita acollerse ao réxime especial das entidades de reducida dimensión regulado na normativa daquel, que pasa de 8 a 10 millóns de euros, ao tempo que se permite que tales entidades poidan seguir desfrutando do réxime especial que lles resulta aplicable durante os tres exercicios inmediatos seguintes a aquel en que se supere o limiar de 10 millóns de euros, medida que se estende ao suposto en que o dito límite se supere a resultas dunha reestruturación empresarial sempre que todas as entidades intervenientes teñan a antedita condición.

Tamén se aumenta o importe ata o cal a base imponible das ditas sociedades se grava ao tipo reducido do 25 por cento, importe que se fixa en 300.000 euros e que, de igual modo, tamén resultará de aplicación, para os períodos impositivos iniciados durante 2011, para as empresas que, por teren unha contía neta de cifra de negocios inferior a 5 millóns de euros e un cadro medio de persoal inferior a 25 empregados, se poidan acoller ao tipo de gravame do 20 por cento.

Establécese un réxime fiscal de liberdade de amortización para os investimentos novos do activo fixo que se afecten a actividades económicas, sen que se condicione este incentivo fiscal ao mantemento de emprego, como se exixía na normativa vixente. Ademais, amplíase o ámbito temporal de aplicación deste incentivo fiscal en tres anos adicionais, estendéndose ata o ano 2015, e permítense o seu acceso ás persoas físicas, empresarios ou profesionais.

As anteditas medidas complementáanse no imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados coa exoneración do gravame pola modalidade de operacións societarias de todas as operacións dirixidas á creación, capitalización e mantemento das empresas, ao se entender que na actual conxuntura económica é conveniente suprimir os obstáculos que dificulten o logro de tales fins.

III

No contexto de dificultades financeiras do sector produtivo e de incerteza sobre a fortaleza e o ritmo de recuperación faise necesario eliminar aquelas cargas económicas que recaen sobre as empresas de forma directa.

É o caso do recurso cameral permanente, que a Lei 3/1993, do 22 de marzo, básica das cámaras oficiais de comercio, industria e navegación, estableceu con carácter obrigatorio para todas as empresas e que serviu de fonte de financiamento principal das cámaras.

A reforma fai voluntaria a pertenza ás cámaras e a contribución á agora denominada cota cameral. A súa eliminación liberará recursos que actualmente recaen directamente sobre dous millóns e medio de empresas activas no mercado e contribuirá a mellorar a súa competitividade.

Por outro lado, a voluntariedade da pertenza ás cámaras debe ser un incentivo para que cumpran as súas funcións con maior eficiencia que ata o momento. A necesidade de asegurar o interese das empresas por seguir contribuíndo servirá de estímulo para impulsar a súa modernización e consolidación como prestadoras de servizos de maior utilidade para os seus asociados.

IV

O real decreto lei recolle, así mesmo, reformas contidas no proxecto de Lei de economía sustentable que teñen a finalidade de incidir directamente na mellora da competitividade do tecido económico español, permitindo a axilización da constitución de sociedades e da adopción de actos societarios.

En concreto, o real decreto lei recolle dúas das reformas contidas no proxecto de Lei de economía sustentable cuxa posta en marcha urxente é necesaria para ter unha incidencia inmediata no ámbito empresarial.

Trátase de dúas medidas que teñen a finalidade de incidir directamente na mellora da competitividade do tecido económico español.

En primeiro lugar, axilízase a constitución de sociedades. A reforma permitirá que todos os trámites necesarios para a constitución de sociedades de responsabilidade limitada se poidan levar a cabo, con carácter xeral, nun prazo máximo de un ou cinco días, exceptuando só aqueles casos en que a elevada contía do capital ou a complexidade da estrutura societaria exixan un exame máis detallado.

A redución de obrigas de publicidade de actos societarios en xornais estaba tamén incluída no proxecto de Lei de economía sustentable. Porén, a súa capacidade de xerar efectos inmediatos que descarguen custos ás empresas aconsella poñela en marcha de inmediato.

Fundamentalmente, elimínase a obriga de que teña que se facer por medio de xornais a publicidade de actos societarios tales como constitución, modificación de estatutos, redución de capital, convocatoria de xuntas de accionistas ou disolución.

Esta medida descarga de custos as empresas, nalgúns casos, en actos frecuentes da súa vida societaria, polo que tería un impacto positivo no conxunto das sociedades.

Insírese no obxectivo de redución de cargas administrativas e de custos de publicidade e de tramitación que supoñan trabas moitas veces inxustificadas para as nosas empresas.

V

O modelo actual de xestión aeroportuaria pode mellorar os seus niveis de eficiencia abordando medidas que permitan acometer un importante proceso de modernización dirixido á separación das funcións de xestión aeroportuaria e as de navegación aérea que en España, ata agora, viñan sendo desenvolvidas pola mesma entidade pública empresarial, AENA, co obxectivo de mellorar a eficiencia e eficacia de noso sistema aeroportuario.

Tal proceso iniciouse cunha importante reforma estrutural no ámbito da navegación aérea, a través da Lei 9/2010, do 14 de abril, pola que se regula a prestación de servizos de tránsito aéreo, se establecen as obrigas dos provedores civís dos ditos servizos e se fixan determinadas condicións laborais para os controladores de tránsito aéreo, na cal xa se identifica unha clara separación entre os xestores aeroportuarios e os provedores de servizos de navegación aérea.

O seguinte paso neste proceso de modernización pasa por abordar a reforma do ámbito da xestión aeroportuaria, que é o que constitúe o obxecto desta norma, e que persegue como obxectivo incrementar os nosos niveis de eficacia e eficiencia na xestión, rendibilizar os investimentos realizados e conseguir o máximo aproveitamento das infraestruturas de que dispoñemos.

No contorno europeo os procesos de transformación operados nos distintos xestores aeroportuarios decantáronse por configuralos cun enfoque máis empresarial, acudindo a fórmulas societarias, e situándoos plenamente no ámbito do dereito mercantil.

A reforma que se aborda inscríbese neste marco e para isto prevé a creación dunha sociedade estatal que asuma a xestión dos aeroportos que ata agora vén xestionando a entidade pública empresarial AENA, dotándoa así dunha estrutura mercantil que posibilitará non só unha maior axilidade de xestión, senón ademais un marco xurídico máis adecuado para mellorar a xestión de todas as actividades non estritamente aeronáuticas que cada vez desenvolven máis os xestores aeroportuarios, e que resultan necesarias para o financiamento das infraestruturas aeroportuarias sen que se graven máis as compañías aéreas e os demais usuarios delas.

Por outra parte, a nova estrutura empresarial que se establece permite a consecución do obxectivo de dar entrada ao capital privado, ben que mantendo en todo caso o carácter estatal da sociedade, o que supón o control da maioría do seu capital.

Ademais, articúlense dúas vías para a posible xestión individualizada dos aeroportos, que se poderá articular, ben a través da creación de sociedades filiais de «Aena Aeropuertos, S.A.», ben a través do outorgamento de concesións a favor do sector privado.

Ademais, os ingresos dos xestores aeroportuarios deberán suxeitarse á regulación derivada á transposición ao dereito interno da Directiva 2009/12/CE, do 11 de marzo, razón pola que quedan fóra do ámbito de regulación deste real decreto lei.

Por último, hai que sinalar que, tras a publicación do Real decreto 1001/2010, do 5 de agosto, quedou sen efecto o establecido no número 1.b) da disposición transitoria primeira da Lei 9/2010, do 14 de abril, procedéndose a clarificar mediante a disposición adicional segunda deste real decreto lei o concepto de actividade aeronáutica, garantindo así de forma inmediata a necesaria capacidade de xestión do sistema aeroportuario español.

Coa mesma finalidade de garantía do tráfico inclúense dúas modificacións adicionais sobre atención en caso de enfermidade e garantía do servizo baixo a dirección, se for necesario, do Ministerio de Defensa.

VI

O impacto que supuxo no sector dos xogos de azar a irrupción do xogo «en liña» provocou que numerosos países europeos estean modificando a súa lexislación nesta materia para regular este novo fenómeno, cumprindo, pola súa vez, cos principios do Tratado da Unión Europea.

Un dos elementos básicos da nova normativa debe ser axustar o marco de regulación do xogo en España á doutrina do Tribunal de Xustiza da Unión Europea sobre transparencia do mercado, que exige a separación de operador e regulador. A este respecto España é un

dos poucos países da Unión Europea que mantén unidos nunha mesma entidade a operador e regulador, mentres que os principais países europeos (Francia, Reino Unido ou Italia) xa ditaron novas leis con reguladores independentes.

A necesidade de que o sector do xogo en España se adecue ao novo marco xurídico europeo fai que se deban adoptar urxentemente medidas necesarias encamiñadas a que Lotarías e Apostas do Estado, como operador de xogos, modernice a súa estrutura organizativa, adoptando formas xurídico-privadas para competir adecuadamente no mercado do xogo. Isto implica transformar a entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado que actualmente é, simultaneamente, regulador do mercado e operador dos xogos de titularidade estatal, para crear un operador independente e eficiente que dea transparencia ao mercado.

A adopción desta forma xurídica privada garantizará a máxima eficiencia na comercialización dos xogos de titularidade estatal e a posibilidade de que a actuación do operador que xestiona os xogos de titularidade estatal se faga en condicións de igualdade cos competidores públicos ou privados que poidan acceder a este novo mercado de acordo coas previsións da nova Lei reguladora do xogo. A isto contribuirá que na nova sociedade que se crea poidan participar investidores, a través da adquisición dunha participación de ata un 49 % do seu capital social, o que contribuirá a fomentar unha xestión máis eficiente e competitiva.

Pola súa parte, a creación dun regulador independente, inicialmente órgano transitoriamente adscrito ao Ministerio de Economía e Facenda ata a creación da futura Comisión Nacional do Xogo, fomentará a transparencia e seguridade deste sector e, así mesmo, permitirá unha oferta dimensionada de operadores de xogo que cumpran cos requisitos e exixencias legais que se determinen na nova Lei do xogo, o que dará, sen dúbida, lugar a crear un mercado controlado que trate de deixar o menor espazo posible aos operadores ilegais.

VII

Nos últimos tres anos a economía española perdeu case dous millóns de postos de traballo. Este nivel de desemprego constitúe un custo persoal e social para moitos traballadores e traballadoras e para as súas familias e, ademais, supón un lastre inasumible para o crecemento da nosa economía e do emprego; por isto, o Goberno quere afrontar o problema do paro situando as necesidades e os servizos ás persoas –especialmente ás desempregadas- e ás empresas como centro de gravidade da actividade dos servizos públicos de emprego, que deben estar moi próximos ás persoas desempregadas, coñecer mellor as súas necesidades para mellorar a súa empregabilidade e prestarlles apoio.

Para isto, o Goberno comprometeuse, no marco do diálogo social cos interlocutores sociais e a concertación territorial coas comunidades autónomas, a abordar de maneira inmediata unha reforma das políticas activas de emprego, redefinindo o seu contido e desenvolvemento para que sexan máis útiles para as persoas desempregadas, conxugar a competencia normativa do Estado coa competencia de execución das comunidades autónomas e fortalecer os servizos públicos de emprego.

Para garantir a efectividade desta liña prioritaria da actuación do Goberno resulta imprescindible anticipar a adopción de medidas que permitan desenvolver un modelo de atención individualizada ás persoas en situación de desemprego, baseado nun itinerario personalizado de inserción que permita dar cumprimento real e efectivo ao disposto a este respecto na Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego. Para realizar eficazmente esta función, este real decreto lei ten por obxecto a incorporación, ata o 31 de decembro de 2012, de 1500 novas persoas promotoras de emprego aos servizos públicos de emprego, así como a prórroga ata o exercicio 2012 do Plan Extraordinario de Medidas de Orientación, Formación Profesional e Inserción Laboral, aprobado en 2008, dotándoo de estabilidade, de conformidade coa habilitación concedida ao Goberno pola Lei 35/2010, do 17 de setembro, de medidas urxentes para a reforma do mercado de traballo, e que supuxo un reforzo do persoal dos servizos públicos de emprego, incrementando en 1.500 o persoal

técnico para a promoción de emprego dispoñible nas oficinas de emprego en todas as comunidades autónomas, incluídas o País Vasco, Ceuta e Melilla.

A valoración positiva dos efectos deste Plan Extraordinario de Medidas de Orientación, Formación Profesional e Inserción Laboral aconsella a súa prórroga e a mellor definición das actividades que desenvolverán estas persoas promotoras de emprego, de atención directa e personalizada a traballadores e desempregados e ás empresas, así como o financiamento necesario para estas medidas.

Dada a situación exposta do mercado laboral e a dilatación dos procesos de selección de persoal, co fin de que o 1 de febreiro de 2011 se encontren desenvolvendo o seu labor nos servizos públicos de emprego un total de 3.000 persoas promotoras de emprego, as 1500 incorporadas en 2008 e as 1500 de nova incorporación derivadas do previsto neste real decreto lei, nas medidas que se adoptan, concorren, pola súa natureza e finalidade, a circunstancia de extraordinaria e urxente necesidade que exige o artigo 86 da Constitución como orzamento do real decreto lei.

VIII

A imposición sobre os elaborados do tabaco constitúe un instrumento ao servizo da política sanitaria e como medio eficaz para elevar o prezo do tabaco e, por tanto, lograr unha redución do seu consumo, en particular na mocidade. Ademais, representa unha fonte de ingresos tributarios que a fai merecedora dunha especial atención nun contexto como o actual, en que resulta prioritaria a consolidación das contas públicas.

Por estas razóns introdúcese un incremento dos tipos impositivos do imposto sobre os elaborados do tabaco que se concreta, no caso dos cigarros, nunha subida do tipo impositivo específico, que queda fixado en 12,7 euros por 1.000 cigarros, e nun aumento do imposto mínimo, que queda fixado en 116,9 euros por 1.000 cigarros.

Polo que respecta á picadura para lear, o diferencial de prezo do que desfruta en relación cos cigarros foi facéndoa cada vez máis atractiva para o consumidor, o que provocou que, nos últimos anos, tivese un gran crecemento. O Real decreto lei 8/2009, do 12 de xuño, introduciu un imposto específico e un imposto mínimo para este elaborado do tabaco, ben que esta medida se revelou insuficiente para alterar esta tendencia, e o consumo de picadura de lear seguiu incrementándose, nun 25,69 por 100 en volume de mercado nos seis primeiros meses de 2010 respecto de idéntico período de 2009. Isto xustifica un novo incremento no imposto específico ata 8 euros por quilo e do imposto mínimo ata 75 euros por quilo, acercándoo así ás dúas terceiras partes dos aplicables aos cigarros, de acordo coas recomendacións aceptadas na Unión Europea para a fiscalidade aplicable a este elaborado do tabaco.

Por último, e para evitar un incremento do diferencial de tributación entre os cigarros e a picadura de lear e o resto dos elaborados do tabaco, tamén se elevan os tipos impositivos aplicables a estas últimas nunha proporción similar a aquela en que se incrementa a fiscalidade global para os cigarros.

IX

Os funcionarios públicos españois, dependendo da particular Administración pública a que se vinculan con ocasión do seu ingreso ao servizo do Estado, quedan encadrados, para efectos de protección social, ben no réxime especial de Seguridade Social dos funcionarios públicos (co seu dobre mecanismo de cobertura, o réxime de clases pasivas e o réxime do mutualismo administrativo), ben no réxime xeral da Seguridade Social.

A proposta de integración dos funcionarios de novo ingreso no réxime xeral da Seguridade Social é para os exclusivos efectos de clases pasivas, manténdose co mesmo alcance a acción protectora xestionada, na actualidade, polas respectivas mutualidades de funcionarios.

Con esta medida simplifícanse e harmonízanse os actuais sistemas de pensións públicas, e o que no contexto actual é máis relevante, incrementábase o número de cotizantes á Seguridade Social e, en consecuencia, os ingresos da Tesouraría Xeral da Seguridade

Social, o que propiciará unha maior estabilidade do sistema público de protección social, mediante o establecemento dun único sistema contributivo e de repartición das pensións.

X

Todas estas reformas teñen en común a súa finalidade de incidir directamente no reforzo da confianza dos operadores económicos na capacidade da economía española de cumprir cos obxectivos de crecemento, recuperación da actividade e sustentabilidade financeira, previstos para este ano e para o próximo exercicio de 2011. Na situación extraordinariamente volátil dos mercados de débeda pública, e especialmente no marco dos compromisos asumidos polos países integrantes da zona euro, a recuperación dos niveis de confianza e estabilidade dos investidores constitúe un obxectivo fundamental para a recuperación da economía española. Por esa razón resulta de extraordinaria e urxente necesidade actuar sobre os elementos que fundamentan esa confianza, e facelo de modo que os seus efectos sexan o máis inmediatos posibles, incidindo especialmente no impulso ao crecemento e á xeración de novas actividades empresariais, así como no apoio á súa maior competitividade.

Con esa finalidade, o Goberno fai uso da habilitación contida no artigo 86 da Constitución, asumindo mediante este real decreto lei unha serie de medidas cuxa adopción mediante o procedemento parlamentario atrasaría o restablecemento dese clima de confianza e, mesmo, podería agravar a situación de incerteza durante o período de discusión destas. O feito de que algunhas desas medidas produzan efectos a medio prazo, ou que entren en vigor de modo diferido ao próximo exercicio fiscal, como necesariamente debe ocorrer coas modificacións do imposto sobre sociedades, non altera a súa evidente eficacia inmediata nas perspectivas e actuacións dos operadores económicos e, en consecuencia, na situación da economía española desde o mesmo momento da aprobación do real decreto lei.

Na súa virtude, facendo uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución, por proposta da vicepresidenta segunda do Goberno e ministra de Economía e Facenda, o vicepresidente terceiro do Goberno e ministro de Política Territorial e Administración Pública, o ministro de Xustiza, o ministro de Fomento e o ministro de Traballo e Inmigración, e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 3 de decembro de 2010,

DISPOÑO:

TÍTULO I

Medidas de impulso á competitividade empresarial

Artigo 1. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.*

Con efectos para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2011, introdúcense as seguintes modificacións no texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo:

Un. Modifícase o número 2 do artigo 16, que queda redactado da seguinte forma:

«2. As persoas ou entidades vinculadas deberán manter á disposición da Administración tributaria a documentación que se estableza regulamentariamente.

Esta documentación non será exigible ás persoas ou entidades cuxo importe neto da cifra de negocios habida no período impositivo sexa inferior a dez millóns de euros, sempre que o total das operacións realizadas no dito período con persoas ou entidades vinculadas non supere o importe conxunto de 100.000 euros de valor de mercado. Para determinar o importe neto da cifra de negocios teranse en consideración os criterios establecidos no artigo 108 desta lei. Non obstante, deberánse documentar, en todo caso, as operacións realizadas con persoas ou entidades vinculadas que residan nun país ou territorio

cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal, excepto que residan nun Estado membro da Unión Europea e o suxeito pasivo acredite que as operacións responden a motivos económicos válidos e que esas persoas ou entidades realizan actividades económicas.»

Dous. Modifícase o artigo 108, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 108. Ámbito de aplicación. Cifra de negocios

1. Os incentivos fiscais establecidos neste capítulo aplicaranse sempre que o importe neto da cifra de negocios habida no período impositivo inmediato anterior sexa inferior a 10 millóns de euros.

2. Cando a entidade for de nova creación, o importe da cifra de negocios referirase ao primeiro período impositivo en que se desenvolva efectivamente a actividade. Se o período impositivo inmediato anterior tiver unha duración inferior ao ano, ou a actividade se desenvolver durante un prazo tamén inferior, o importe neto da cifra de negocios elevarase ao ano.

3. Cando a entidade forme parte dun grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de comercio, con independencia da residencia e da obriga de formular contas anuais consolidadas, o importe neto da cifra de negocios referirase ao conxunto de entidades pertencentes ao dito grupo. Igualmente, aplicarase este criterio cando unha persoa física por si soa ou conxuntamente co cónxuxe ou outras persoas físicas unidas por vínculos de parentesco en liña directa ou colateral, consanguínea ou por afinidade, ata o segundo grao inclusive, se encontren con relación a outras entidades das cales sexan socios nalgunha das situacións a que se refire o artigo 42 do Código de comercio, con independencia da residencia das entidades e da obriga de formular contas anuais consolidadas.

4. Os incentivos fiscais establecidos neste capítulo tamén serán de aplicación nos tres períodos impositivos inmediatos e seguintes a aquel período impositivo en que a entidade ou conxunto de entidades a que se refire o número anterior alcancen a referida cifra de negocios de 10 millóns de euros, determinada de acordo co establecido neste artigo, sempre que estas cumprisen as condicións para seren consideradas como de reducida dimensión tanto naquel período como nos dous períodos impositivos anteriores a este último.

O establecido no parágrafo anterior será igualmente aplicable cando a dita cifra de negocios se alcance como consecuencia de que se realizase unha operación das reguladas no capítulo VIII do título VII desta lei acollida ao réxime fiscal establecido no dito capítulo, sempre que as entidades que realizasen tal operación cumpran as condicións para seren consideradas como de reducida dimensión tanto no período impositivo en que se realice a operación como nos dous períodos impositivos anteriores a este último.»

Tres. Modifícase o artigo 114, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 114. Tipo de gravame

As entidades que cumpran as previsións do artigo 108 desta lei tributarán de acordo coa seguinte escala, excepto se de acordo co previsto no artigo 28 desta lei deben tributar a un tipo diferente do xeral:

a) Pola parte de base imponible comprendida entre 0 e 300.000 euros, ao tipo do 25 por cento.

b) Pola parte de base imponible restante, ao tipo do 30 por cento.

Cando o período impositivo teña unha duración inferior ao ano, a parte da base imponible que tributará ao tipo do 25 por cento será a resultante de aplicar a 300.000 euros a proporción en que se encontren o número de días do período impositivo entre 365 días, ou a base imponible do período impositivo cando esta sexa inferior.»

Catro. Modifícase a disposición adicional décimo primeira, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional décimo primeira. Liberdade de amortización en elementos novos do activo material fixo.

1. Os investimentos en elementos novos do inmovilizado material e dos investimentos inmobiliarios afectos a actividades económicas, postos á disposición do suxeito pasivo nos períodos impositivos iniciados dentro dos anos 2011, 2012, 2013, 2014 e 2015, poderán ser amortizados libremente. A dedución non estará condicionada á súa imputación contable na conta de perdas e ganancias.

Este réxime tamén se aplicará aos ditos investimentos realizados mediante contratos de arrendamento financeiro que cumpran as condicións establecidas no artigo 115 desta lei, por suxeitos pasivos que determinen a súa base imponible polo réxime de estimación directa, a condición de que se exerza a opción de compra.

2. O establecido no número anterior non será de aplicación aos investimentos cuxa posta á disposición teña lugar dentro dos períodos impositivos establecidos no dito número, que correspondan a elementos novos encargados en virtude de contratos de execución de obras ou proxectos de investimento cuxo período de execución, en ambos os casos, requira un prazo superior a dous anos entre a data de encarga ou de inicio do investimento e a data da súa posta á disposición ou en funcionamento. Non obstante, nestes casos, a liberdade de amortización a que se refire o número anterior aplicarase exclusivamente sobre o investimento en curso realizado dentro dos períodos impositivos iniciados dentro dos anos 2011, 2012, 2013, 2014 e 2015.

Cando o prazo a que se refire o parágrafo anterior alcance períodos impositivos iniciados dentro dos anos 2009 e 2010, o investimento en curso realizado dentro deses períodos impositivos tamén se poderá acoller á liberdade de amortización, e serán aplicables a esta parte do investimento os requisitos de mantemento de emprego establecidos nesta disposición adicional décimo primeira segundo a redacción dada polo Real decreto lei 6/2010, do 9 de abril, de medidas para o impulso da recuperación económica e o emprego.

3. Tratándose de investimentos correspondentes a elementos encargados en virtude de contratos de execución de obras ou proxectos de investimento cuxo período de execución, en ambos os casos, requira un prazo superior a dous anos entre a data de encarga ou de inicio do investimento e a data da súa posta á disposición ou en funcionamento, aínda que estas últimas se produzan con posterioridade aos períodos indicados no punto primeiro, a liberdade de amortización aplicarase exclusivamente sobre o investimento en curso realizado dentro dos períodos impositivos iniciados dentro dos anos 2011, 2012, 2013, 2014 e 2015.

4. Os investimentos nos elementos a que se refire o número 1 anterior, postos á disposición do suxeito pasivo desde a entrada en vigor do Real decreto lei 13/2010, do 3 de decembro, de actuacións no ámbito fiscal, laboral e liberalizadoras para fomentar o investimento e a creación de emprego, ata a conclusión do último período impositivo anterior a que se inicie a partir do 1 de xaneiro de 2011, que non se poidan acoller á liberdade de amortización por non cumprir os requisitos de mantemento de emprego establecidos na disposición adicional décimo primeira desta lei segundo a redacción dada polo Real decreto lei 6/2010, do 9 de abril, poderán aplicar a liberdade de amortización nos períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2011 nas condicións establecidas nos números anteriores desta disposición adicional.

5. Os investimentos realizados que se amortizasen libremente ao abeiro do establecido na disposición adicional décimo primeira desta lei segundo a redacción dada polo Real decreto lei 6/2010, do 9 de abril, deberán cumprir os requisitos establecidos na dita disposición adicional aínda cando afecten períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2011.»

Cinco. Modifícase o número 1 da disposición adicional décimo segunda, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Nos períodos impositivos iniciados dentro dos anos 2009, 2010 e 2011, as entidades cuxo importe neto da cifra de negocios habida nos ditos períodos sexa inferior a 5 millóns de euros e o cadro medio de persoal nestes sexa inferior a 25 empregados, tributarán de acordo coa seguinte escala, excepto se de acordo co previsto no artigo 28 desta lei deben tributar a un tipo diferente do xeral:

a) Pola parte de base impoñible comprendida entre 0 e 120.202,41 euros, ao tipo do 20 por cento.

Nos períodos impositivos iniciados dentro do ano 2011, ese tipo aplicarase sobre a parte de base impoñible comprendida entre 0 e 300.000 euros.

b) Pola parte de base impoñible restante, ao tipo do 25 por cento.

Cando o período impositivo teña unha duración inferior ao ano, aplicarase o establecido no último parágrafo do artigo 114 desta lei. »

Artigo 2. Modificación da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio.

Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2011, engádese unha disposición adicional trixésima á Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional trixésima. Liberdade de amortización en elementos novos do activo material fixo.

De acordo co disposto no artigo 30.2 da Lei do imposto, os contribuíntes deste imposto poderán aplicar a liberdade de amortización prevista na disposición adicional décimo primeira do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, co límite do rendemento neto positivo da actividade económica a que se afecten os elementos patrimoniais previo á dedución por este concepto e, se for o caso, á minoración que deriva do sinalado no artigo 30.2.4ª desta lei.»

Artigo 3. Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro.

Modifícase o artigo 45.I.B).11 do texto refundido da Lei do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro, que queda redactado da seguinte forma:

«11. A constitución de sociedades, o aumento de capital, as achegas que efectúen os socios que non supoñan aumento de capital e o traslado a España da sede de dirección efectiva ou do domicilio social dunha sociedade cando nin unha nin outro estean previamente situados nun Estado membro da Unión Europea.»

Artigo 4. Modificación da Lei 3/1993, do 22 de marzo, básica das cámaras oficiais de comercio, industria e navegación.

Un. Modifícase o artigo 4, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 4. Réxime financeiro do plan.

1. Estarán afectos ao financiamento do Plan Cameral de Promoción das Exportacións os ingresos por cotas nos termos sinalados no artigo 16 desta lei.

2. En todo caso, as cámaras ou o seu Consello Superior poderán financiar as actividades incluídas no Plan Cameral de Promoción das Exportacións con dotacións suplementarias.»

Dous. Modifícase o artigo 6, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 6. Pertenza ás cámaras.

1. Poderán ser membros das cámaras oficiais de comercio, industria e navegación as persoas naturais ou xurídicas, nacionais ou estranxeiras, que exerzan actividades comerciais, industriais ou navieiras en territorio nacional. Os membros terán a condición

de electores das cámaras oficiais de comercio, industria e navegación, dentro de cuxa circunscrición contén con establecementos, delegacións ou axencias.

2. En especial, consideraranse actividades incluídas no número anterior as exercidas por conta propia, en comisión ou axencia, no sector extractivo, industrial, da construción, comercial, dos servizos, singularmente de hostalaría, transporte, comunicacións, aforro, financeiros, seguros, alugueres, espectáculos, xogos, actividades artísticas, así como os relativos á xestión, intermediación, representación ou consignación no comercio, taxacións e liquidacións de todas clases, e os correspondentes a axencias inmobiliarias, da propiedade industrial, de valores negociables, de seguros e de créditos.

En todo caso, estarán excluídas as actividades agrícolas, gandeiras e pesqueiras de carácter primario e os servizos de axentes e corredores de seguros que sexan persoas físicas así como os correspondentes a profesións liberais non incluídas expresamente no parágrafo anterior.

3. Entenderase que unha persoa natural ou xurídica exerce unha actividade comercial, industrial ou naveira cando por esta razón quede suxeita ao imposto de actividades económicas ou tributo que o substitúa.»

Tres. Modifícase o número 3 do artigo 8, que pasa a ter a seguinte redacción:

«3. Os candidatos a formar parte dos órganos de goberno das cámaras deberán, ademais, ter a nacionalidade española ou dun Estado membro da Comunidade Económica Europea, levar como mínimo dous anos de exercicio na actividade empresarial nos territorios citados e non estar en descubierto no pagamento da cota cameral.

As persoas doutra nacionalidade poderán ser candidatas de acordo co principio de reciprocidade, sempre que cumpran os demais requisitos exixidos no parágrafo anterior.»

Catro. Modifícase o artigo 10, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 10. Financiamento.

Para o financiamento das súas actividades as cámaras disporán dos seguintes ingresos:

- a) A cota cameral, regulada nos artigos seguintes.
- b) Os ingresos ordinarios e extraordinarios obtidos polos servizos que presten e, en xeral, polo exercicio das súas actividades.
- c) Os produtos, rendas e incrementos do seu patrimonio.
- d) As achegas voluntarias dos seus electores.
- e) As subvencións, legados ou donativos que poidan recibir.
- f) Os procedentes das operacións de crédito que se realicen.
- g) Calquera outro que lles poida ser atribuído por lei, en virtude de convenio ou por calquera outro procedemento de conformidade co ordenamento xurídico.»

Cinco. Derrógase o artigo 11.

Seis. Derrógase o artigo 12.

Sete. Modifícase o artigo 13, que queda coa seguinte redacción:

«Artigo 13. Obriga de pagamento e devengo da cota cameral.

1. Estarán obrigados ao pagamento da cota cameral os que exerzan as actividades do comercio, a industria ou a navegación a que se refire o artigo 6 e decidan libremente pertencer a unha cámara oficial de comercio, industria e navegación.

2. O importe e devengo da cota cameral determinarao o Consello Superior de Cámaras.»

Oito. Modifícase o artigo 14, que queda coa seguinte redacción:

«Artigo 14. Recadación da cota cameral.

1. A recadación da cota cameral corresponderá ás cámaras oficiais de comercio, industria e navegación e desenvolverase con suxeición ao previsto nesta lei.

2. As cámaras oficiais de comercio, industria e navegación deberán pór á disposición das demais cámaras e do seu Consello Superior as participacións nas cotas que respectivamente lles correspondan, de acordo co sinalado no artigo seguinte, dentro do prazo de dous meses contado desde o día seguinte a aquel en que se efectuase o cobramento.

A partir da expiración do indicado prazo, procederá o aboamento dos xuros legais de demora, sen prexuízo das responsabilidades doutra orde en que puidesen incorrer por omisión dolosa da repartición.»

Novo. Modifícase o artigo 15, que queda coa seguinte redacción:

«Artigo 15. Atribución dos ingresos por cotas camerais.

Os ingresos por cotas camerais distribuiranse consonte as seguintes normas:

a) O 6% corresponderá ao Consello Superior de Cámaras.

b) Aporción restante das cotas será distribuída entre as cámaras en cuxa demarcación existan establecementos, delegacións ou axencias da persoa física ou xurídica conforme os criterios que estableza o Pleno do Consello Superior de Cámaras, ben que a porción correspondente á cámara do domicilio do empresario social ou individual non poderá ser inferior ao 30 % da cota total.

c) O Pleno do Consello poderá decidir que unha porcentaxe das cotas recadadas se ingrese nun fondo intercameral para a súa atribución a cada unha das cámaras en función da porcentaxe que represente o número de membros que teñan o seu domicilio fiscal en cada unha das circunscricións territoriais de cada cámara respecto ao total de membros. O Pleno do Consello Superior de Cámaras aprobará as normas de funcionamento deste fondo.»

Dez. Modifícase o artigo 16, que queda coa seguinte redacción:

«Artigo 16. Afectación dos ingresos procedentes da cota cameral.

Os ingresos das cámaras procedentes da cota cameral estarán destinados ao cumprimento dos fins propios destas, en especial ao financiamento do Plan Cameral de Promoción das Exportacións e da función de colaboración coas administracións competentes nas tarefas de formación a que se refire a letra f) do número 1 e a letra d) do número 2 do artigo 2 da presente lei.»

Once. Derrógase o artigo 17.

Doce. Modifícase o artigo 23, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 23. Orzamentos.

1. As cámaras oficiais de comercio, industria e navegación e o seu Consello Superior elaborarán e someterán os seus orzamentos ordinarios e extraordinarios de gastos e ingresos á aprobación da Administración tutelante, que fiscalizará as súas liquidacións e poderá establecer as instrucións necesarias para a elaboración dos orzamentos e das liquidacións tipo.

En todo caso, as liquidacións deberanse presentar acompañadas dun informe de auditoría de contas.

2. As persoas que xestionen bens e dereitos das cámaras quedarán suxeitas a indemnizar os danos e perdas que poidan causarlles por accións ou omisións realizadas por dolo, culpa ou negligencia grave con infracción da normativa vixente, con independencia da responsabilidade penal ou doutra orde que lles poida corresponder.»

Trece. Derrógase a disposición adicional primeira.

Catorce. Derrógase a disposición adicional segunda.

Quince. Derrógase a disposición derradeira segunda.

Artigo 5. Medidas para axilizar e simplificar a constitución de sociedades mercantís de capital.

Un. A constitución de sociedades de responsabilidade limitada por vía telemática farase de acordo coas seguintes regras:

a) O prazo de outorgamento da escritura de constitución, unha vez subministrados ao notario todos os antecedentes necesarios para isto, será dun día hábil contado desde a recepción da certificación negativa de denominación expedida polo Rexistro Mercantil Central, a cal se expedirá por vía telemática no prazo dun día hábil desde a súa solicitude a este. Na súa solicitude, o notario, o propio interesado ou o seu autorizado, poderán incluír ata cinco denominacións sociais alternativas, de entre as cales o Rexistro Mercantil Central emitirá o correspondente certificado negativo de denominación daquela de entre elas que cumpra o disposto no Regulamento do Rexistro Mercantil, seguindo a orde proposta polo solicitante.

b) A copia autorizada da escritura de constitución de sociedades de responsabilidade limitada remitirase sempre en forma telemática polo notario outorgante ao rexistro mercantil do domicilio social, no mesmo día do seu outorgamento. Se o outorgante o solicita, o notario entregaralle unha copia simple electrónica.

c) O prazo de cualificación e inscrición por parte do rexistrador mercantil será de tres días hábiles, contados desde a recepción telemática da escritura.

d) Para acreditar a correcta inscrición no rexistro das sociedades, así como a inscrición do nomeamento dos administradores designados na escritura, bastará a certificación electrónica ou en soporte papel que, por solicitude do interesado, expida, sen custo adicional, o rexistrador mercantil o mesmo día da inscrición. Este prazo tamén se aplicará para a remisión ao notario autorizante da escritura de constitución da notificación de que se procedeu á inscrición cos correspondentes datos rexistrados, que se unirán ao protocolo notarial.

Os fundadores poderán atribuír ao notario autorizante a facultade de emendar electronicamente os defectos advertidos polo rexistrador na súa cualificación, sempre que aquel se axuste á cualificación e á vontade manifestada polas partes.

e) O notario autorizante da escritura de constitución solicitará telematicamente á Axencia Estatal de Administración Tributaria a asignación provisional dun número de identificación fiscal. Unha vez inscrita a sociedade, o encargado do Rexistro Mercantil notificará telematicamente á Axencia Estatal de Administración Tributaria a inscrición da sociedade. A Axencia Estatal de Administración Tributaria notificará telematicamente ao notario e ao rexistrador mercantil o carácter definitivo do número de identificación fiscal.

f) A publicación da inscrición da sociedade no *Boletín Oficial del Registro Mercantil* estará exenta do pagamento de taxas.

g) Aplicaranse como aranceis notariais e rexistrados a cantidade de 150 euros para o notario e 100 para o rexistrador.

Dous. Non obstante o disposto no número anterior, cando o capital social das sociedades de responsabilidade limitada non sexa superior a 3.100 euros e os seus estatutos se adapten a algúns dos aprobados polo Ministerio de Xustiza, seguiranse as regras previstas nel coas seguintes especialidades:

a) O notario outorgará a escritura de constitución no mesmo día en que, presentados todos os antecedentes necesarios para isto, reciba a certificación negativa de denominación expedida polo Rexistro Mercantil Central.

b) O rexistrador mercantil procederá á cualificación e inscrición dentro do prazo das 7 horas hábiles seguintes á recepción telemática da escritura, entendéndose por horas hábiles para estes efectos as que queden comprendidas dentro do horario de apertura fixado para os rexistros.

c) Aplicaranse como aranceis notariais e rexistrados a cantidade fixa de 60 euros para o notario e 40 para o rexistrador.

Tres. A constitución das sociedades mercantís de capital que non sexan de responsabilidade limitada ou que, séndoo, tivesen entre os seus socios persoas xurídicas ou o capital social for superior a 30.000 euros ou cuxo órgano de administración delimitado nos estatutos sociais non se estructure como un administrador único, varios administradores solidarios, calquera que sexa o seu número, ou dous administradores mancomunados, axustarase ás seguintes regras:

a) O notario autorizante solicitará telematicamente ao Rexistro Mercantil Central o certificado negativo de denominación social, salvo petición expresa en sentido contrario dos interesados. Na súa solicitude poderá incluír ata cinco denominacións sociais alternativas de entre as cales o Rexistro Mercantil Central emitirá o correspondente certificado negativo de denominación daquela de entre elas que cumpra o disposto no Regulamento do Rexistro Mercantil, seguindo a orde proposta polo solicitante. Recibida a solicitude, o Rexistro Mercantil Central expedirá tamén telematicamente a certificación negativa ou, se for o caso, indicará a imposibilidade da súa emisión no prazo máximo dun día hábil.

b) A escritura pública de constitución remitirase de forma telemática ao rexistro mercantil correspondente, salvo que conste a petición expresa en contrario dos interesados.

c) Os artigos 412.1 e 414.1 do Regulamento do Rexistro Mercantil só serán de aplicación naqueles casos en que os interesados fixesen constar expresamente a súa oposición á tramitación telemática.

d) O outorgante por si mesmo, un terceiro por instancia deste, así como o notario autorizante ou o rexistrador, liquidarán telematicamente os impostos que correspondan, segundo o procedemento que regulamentariamente se estableza.

e) O notario autorizante da escritura de constitución solicitará telematicamente á Axencia Estatal de Administración Tributaria a asignación provisional dun número de identificación fiscal. Unha vez inscrita a sociedade, o encargado do Rexistro Mercantil notificará telematicamente á Axencia Estatal da Administración Tributaria a inscrición da sociedade.

A Axencia Estatal de Administración Tributaria notificará telematicamente ao notario e ao rexistrador mercantil o carácter definitivo do número de identificación fiscal.

f) O procedemento para o pagamento das taxas de publicación no *Boletín Oficial del Registro Mercantil*, que se deberá realizar telematicamente, regularase regulamentariamente.

g) Os prazos de cualificación e inscrición por parte do rexistrador mercantil serán os previstos no artigo 18.4 do Código de comercio e na normativa regulamentaria vixente, sen que sexan de aplicación os establecidos nesta lei.

Catro. As modificacións que a partir da entrada en vigor deste real decreto lei se poidan realizar respecto dos aranceis a que se refire este artigo poderán efectuarse regulamentariamente consonte a normativa específica reguladora destes.

Artigo 6. Redución de cargas administrativas nos actos societarios.

Co obxecto de reducir cargas administrativas vinculadas a actos societarios, modifícase o texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo, da seguinte forma:

Un. Modifícase o artigo 35 que queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 35. Publicación.

Unha vez inscrita a sociedade no Rexistro Mercantil, o rexistrador mercantil remitirá para a súa publicación, de forma telemática e sen custo adicional ningún, ao Boletín Oficial del Registro Mercantil, os datos relativos á escritura de constitución que regulamentariamente se determinen.»

Dous. Modifícase o artigo 173 que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 173. Forma da convocatoria.

1. A xunta xeral será convocada mediante anuncio publicado no Boletín Oficial del Registro Mercantil e na páxina web da sociedade ou, no caso de que non exista, nun dos xornais de maior circulación na provincia en que estea situado o domicilio social.

2. Os estatutos das sociedades de responsabilidade limitada poderán establecer, en substitución do sistema anterior, que a convocatoria se realice mediante anuncio publicado na páxina web da sociedade ou, no caso de que non exista, nun determinado xornal de circulación no termo municipal en que estea situado o domicilio social, ou por calquera procedemento de comunicación, individual e escrita, que asegure a recepción do anuncio por todos os socios no domicilio designado para o efecto ou en que conste no libro-rexistro de socios. En caso de socios que residan no estranxeiro, os estatutos poderán prever que só serán individualmente convocados se designasen un lugar do territorio nacional para notificacións.»

Tres. Modifícase o artigo 289 que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 289. Publicidade de determinados acordos de modificación.

Nas sociedades anónimas o acordo de cambio de denominación, de domicilio, de substitución ou calquera outra modificación do obxecto social publicaranse na páxina web da sociedade ou, no caso de que non exista, anunciaranse en dous xornais de gran circulación na provincia ou provincias respectivas.

Sen esta publicidade non se poderán inscribir no Rexistro Mercantil»

Catro. Modifícase o artigo 290.1 que queda redactado nos seguintes termos:

«1. En todo caso, o acordo de modificación de estatutos farase constar en escritura pública que se inscribirá no Rexistro Mercantil. O rexistrador mercantil remitirá de oficio, de forma telemática e sen custo adicional ningún, o acordo inscrito para a súa publicación no *Boletín Oficial del Registro Mercantil*.»

Cinco. Modifícase o artigo 319 que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 319. Publicación do acordo de redución.

O acordo de redución do capital das sociedades anónimas deberá ser publicado no *Boletín Oficial del Registro Mercantil* e na páxina web da sociedade ou, no caso de que non exista, nun xornal de gran circulación na provincia en que a sociedade teña o seu domicilio.»

Seis. Modifícase o número 2 do artigo 333 que queda redactado nos seguintes termos:

«2. Esta notificación farase persoalmente, e se isto non for posible por se descoñecer o domicilio dos acredores, por medio de anuncios que se deberán de publicar no *Boletín Oficial del Registro Mercantil* e na páxina web da sociedade ou, no caso de que non exista, nun xornal dos de maior circulación na localidade en que radique o domicilio da sociedade.»

Sete. Modifícase o artigo 369 que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 369. Publicidade da disolución.

A disolución da sociedade de capital inscribírase no Rexistro Mercantil. O rexistrador mercantil remitirá de oficio, de forma telemática e sen custo adicional ningún, a inscrición da disolución ao *Boletín Oficial del Registro Mercantil* para a súa publicación.

Ademais, se a sociedade fose anónima, a disolución publicarase na páxina web da sociedade ou, no caso de que non exista, nun dos xornais de maior circulación do lugar do domicilio social.»

TÍTULO II

Medidas liberalizadoras

CAPÍTULO I

Modernización do sistema aeroportuario

Artigo 7. Creación da sociedade «Aena Aeropuertos, S.A.»

1. O Consello de Ministros, antes do 28 de febreiro de 2011, procederá á constitución dunha sociedade mercantil estatal das previstas no artigo 166 da Lei 33/2003, do 3 novembro, de patrimonio das administracións públicas, coa denominación de «Aena Aeropuertos, S.A.». O Consello de Ministros, de conformidade co establecido neste real decreto lei, determinará o capital social inicial desta sociedade, o seu obxecto social, e a identificación dos seus activos e pasivos e dos demais elementos necesarios para a súa inscrición no Rexistro Mercantil.

Inicialmente, a totalidade do capital social de «Aena Aeropuertos S.A.» corresponderá á entidade pública empresarial «Aeropuertos Españois e Navegación Aérea» (AENA), a cal conservará, en todo caso, a maioría do dito capital, e poderá allear o resto de conformidade co establecido na Lei de patrimonio das administracións públicas.

2. Ademais de calquera outra función que lle poida atribuír o Consello de Ministros, «Aena Aeropuertos, S.A.» asumirá o conxunto de funcións e obrigas que actualmente exerce a entidade pública empresarial AENA en materia de xestión e explotación dos servizos aeroportuarios, así como calquera outra que a normativa nacional ou internacional atribúa aos xestores aeroportuarios, en relación á rede de aeroportos integrada polos aeroportos e heliportos xestionados por AENA no momento de entrada en vigor deste real decreto lei.

3. A entidade pública empresarial «Aeropertos Españois e Navegación Aérea» continuará existindo coa mesma natureza e réxime xurídico, e seguirá exercendo as competencias que actualmente ten en materia de navegación aérea.

4. Os servizos de tránsito aéreo de aeródromo serán contratados por «Aena Aeropuertos, S.A.» de conformidade co sinalado na Lei 9/2010, do 14 de abril, pola que se regula a prestación de servizos de tránsito aéreo, se establecen as obrigas dos provedores civís dos ditos servizos e se fixan determinadas condicións laborais para os controladores civís de tránsito aéreo.

Artigo 8. Réxime xurídico de «Aena Aeropuertos S.A.».

Sen prexuízo do establecido na normativa administrativa de aplicación en materia orzamentaria, patrimonial, contable e de control financeiro, «Aena Aeropuertos, S.A.» rexeráse polo disposto na lexislación mercantil coas seguintes especialidades:

a) Aplicará o mesmo réxime de contratación previsto para a entidade pública empresarial AENA, tendo a consideración entre si e con respecto á Administración xeral do Estado de empresas asociadas para os efectos da Lei 31/2007, do 30 de outubro, sobre procedementos de contratación nos sectores da auga, a enerxía, os transportes e os servizos postais.

b) Terá a condición de beneficiaria das expropiacións vinculadas coas infraestruturas aeroportuarias atribuídas á súa xestión. Os bens expropiados integraranse no patrimonio de «Aena Aeropuertos, S.A.».

c) As obras de nova construción, reparación e conservación que realice no ámbito dos aeroportos e da súa zona de servizo non estarán sometidas a licenza nin a outros actos de control preventivo municipal.

d) Subrógase en todos os contratos laborais subscritos pola entidade pública empresarial AENA con respecto ao persoal dedicado de maneira principal ás actividades aeroportuarias que se lle atribúan no momento en que comece a exercer de maneira efectiva as súas funcións e obrigas conforme o establecido na disposición transitoria primeira. Este persoal seguiráse rexendo polos convenios colectivos vixentes, respectándose a antigüidade e calquera outro dereito que teñan consolidado cando a sociedade comece a exercer as súas funcións.

Artigo 9. Patrimonio aeroportuario.

1. Todos os bens de dominio público estatal adscritos á entidade pública empresarial AENA que non estean afectos aos servizos de navegación aérea, incluídos os destinados aos servizos de tránsito aéreo de aeródromo, deixarán de ter natureza de bens de dominio público, sen que por isto se entenda alterado o fin expropiatorio, polo que non procederá a súa reversión.

2. O Ministerio de Economía e Facenda levará a cabo as actuacións necesarias para proceder ao cambio de natureza dos bens referidos no número anterior, de tal forma que a totalidade dos bens, dereitos, débedas e obrigas da entidade pública empresarial AENA actualmente afectos ao desenvolvemento de actividades aeroportuarias, comerciais ou outros servizos estatais vinculados á xestión aeroportuaria, incluídos os afectos aos servizos de tránsito aéreo de aeródromo, queden integrados no patrimonio da sociedade «Aena Aeropuertos, S.A.».

3. O patrimonio dos aeroportos xestionados por sociedades concesionarias ou sociedades filiais manterase, en todo caso, baixo a titularidade da sociedade «Aena Aeropuertos, S.A.». As ditas sociedades terán as facultades necesarias para a súa administración, promoción, xestión e explotación, entre as que se incluírá a posibilidade de formalizar con terceiros os correspondentes contratos para a súa utilización e aproveitamento.

4. Todo xestor aeroportuario dalgún dos aeroportos e heliportos a que se refire o número 2 do artigo 7 estará obrigado a ceder gratuitamente os espazos necesarios para a prestación de servizos públicos non aeroportuarios, tales como os servizos alfandegueiros, de control de persoas e de identificación, de seguridade exterior e interior, de información meteorolóxica e de sanidade exterior.

Artigo 10. Xestión individualizada de aeroportos.

1. Corresponderá a «Aena Aeropuertos, S.A.» a explotación de todos os aeroportos e heliportos integrados na rede atribuída á súa xestión, sen prexuízo de que poida levar a cabo a explotación individualizada de calquera deles mediante:

a) Un contrato de concesión de servizos aeroportuarios, en que o concesionario asuma a xestión do aeroporto ao seu propio risco e ventura.

b) A creación de sociedades filiais, ás cales se lles aplicará o mesmo réxime xurídico previsto para a sociedade «Aena Aeropuertos, S.A.» no artigo 8 adaptado ao seu respectivo ámbito de xestión. Estas sociedades terán os dereitos e asumirán as obrigas propias do beneficiario nas expropiacións vinculadas coas infraestruturas aeroportuarias atribuídas á súa xestión.

2. Tanto o concesionario dos servizos aeroportuarios como as sociedades filiais xestoras terán para todos os efectos legais a condición de xestores aeroportuarios do correspondente aeroporto.

Artigo 11. Concesión de servizos aeroportuarios.

1. Para a adxudicación dos contratos de concesión de servizos aeroportuarios a que se refire o número 1.a) do artigo anterior, «Aena Aeropuertos S.A.» axustarase aos procedementos de licitación pública establecidos na Lei 31/2007, do 30 de outubro, sobre procedementos de contratación nos sectores da auga, a enerxía, os transportes e os servizos postais.

2. Mediante real decreto poderase aprobar un prego xeral que regule o contido destes contratos de concesión de servizos aeroportuarios.

As concesións rexeranse polo establecido no prego xeral, se for o caso, e nos pregos particulares que aprobe «Aena Aeropuertos S.A.».

3. As tarifas que cobren os concesionarios aos usuarios do aeroporto rexeranse polo dereito privado e polo réxime previsto na transposición ao dereito español da Directiva 2009/12/CE, do 11 de marzo, do Parlamento Europeo e do Consello.

4. As obras de nova construción, reparación e conservación que realice o concesionario no ámbito dos aeroportos e da súa zona de servizo non estarán sometidas a licenza nin a outros actos de control preventivo municipal. Estas obras integraranse no patrimonio de «Aena Aeropuertos S.A.» ao se extinguir a concesión.

5. As sociedades concesionarias terán os dereitos e asumirán as obrigas do beneficiario nas expropiacións vinculadas coas infraestruturas aeroportuarias atribuídas á súa xestión. Os bens expropiados integraranse en todo caso no patrimonio de «Aena Aeropuertos, S.A.», sen prexuízo do dereito do concesionario a administrar, explotar e xestionar estes.

6. As sociedades concesionarias subrogaranse na posición de empregador respecto da totalidade dos traballadores do cadro de persoal adscrito ao aeroporto que voluntariamente o acepten, desde o momento en que empece a operar como novo xestor aeroportuario.

7. Para os efectos de favorecer o desenvolvemento do aeroporto e o seu contorno e como instrumento de apoio ao xestor aeroportuario, regulamentariamente poderase establecer un órgano de impulso e seguimento da actividade do aeroporto en que, xunto ao xestor aeroportuario, participarán a Administración xeral do Estado, a comunidade autónoma e, se for o caso, os municipios da contorna.

Artigo 12. Sociedades filiais xestoras de aeroportos.

1. Mediante acordo do Consello de Ministros poderanse crear sociedades filiais de «Aena Aeropuertos S.A.» xestoras de aeroportos.

2. Para a realización de novos investimentos nos aeroportos atribuídos á xestión das sociedades filiais celebrarase un convenio de colaboración entre as ditas sociedades e «Aena Aeropuertos, S.A.» en que se especificarán as respectivas obrigas en relación á súa planificación, programación, orzamentos, execución e financiamento.

Artigo 13. Comités de coordinación aeroportuaria

Reglamentariamente, para o ámbito de cada comunidade autónoma, crearanse comités de coordinación aeroportuaria entre o Estado e a comunidade autónoma, cuxas funcións serán de informe e asesoramento nas seguintes materias:

- a) Coordinación e impulso das políticas aeroportuarias do Estado e as comunidades autónomas naquelas comunidades que desenvolvesen de maneira efectiva a súa competencia aeroportuaria.
- b) Coordinación da política aeroportuaria do Estado coas políticas urbanísticas, territoriais e ambientais das comunidades autónomas.
- c) Coordinación entre o Estado e as comunidades autónomas en materia de servidumes aeronáuticas e acústicas.
- d) Accesibilidade e conectividade do aeroporto con outros medios e vías de transporte.
- e) Desenvolvemento de rutas aéreas.

CAPÍTULO II

CREACIÓN DA SOCIEDADE ESTATAL LOTARÍAS E APOSTAS DO ESTADO

Artigo 14. Reordenación da actividade de Lotarías e Apostas do Estado.

Un. Créase a «Sociedade Estatal Lotarías e Apostas do Estado», adscrita ao Ministerio de Economía e Facenda. O Consello de Ministros, antes do 31 de marzo de 2011, aprobará os seus estatutos sociais e designará o seu órgano de administración.

A entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado, creada a través do Real decreto 2069/1999, do 30 de decembro, extinguirase coa inscrición da Sociedade Estatal Lotarías e Apostas do Estado no Rexistro Mercantil.

Con efectos desde a data da extinción da entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado, a rama de actividade relacionada cos xogos de ámbito estatal incluíndo todos os activos e pasivos, bens e dereitos, así como os títulos habilitantes que ata a data eran da súa titularidade, achegarase como capital social á Sociedade Estatal Lotarías e Apostas do Estado. Esta achega inclúe a totalidade dos dereitos e obrigas en relación cos puntos de venda e delegacións comerciais a que, en virtude da disposición adicional trixésimo cuarta da Lei 26/2009, do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2010, lles segue sendo de aplicación transitoria a normativa administrativa, manténdose en vigor a totalidade das garantías recollidas na citada disposición.

Á achega recollida nos parágrafos anteriores non lles será de aplicación o establecido no artigo 67 do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo, en relación co informe do experto independente, e será substituída pola taxación pericial prevista no artigo 114 da Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das administracións públicas.

Corresponderá á Sociedade Estatal Lotarías e Apostas do Estado o exercicio da totalidade das facultades que tiña atribuídas o ente público empresarial Lotarías e Apostas do Estado para a xestión exclusiva dos xogos de titularidade estatal, quedando así mesmo subrogada en todos os dereitos e obrigas derivados da achega dos citados activos e pasivos, bens e dereitos desde a data de efectividade desta.

A todas as transmisións patrimoniais, operacións societarias e actos derivados directa ou indirectamente da aplicación desta disposición adicional que teñan como suxeito pasivo a entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado ou a Sociedade Estatal Lotarías e Apostas do Estado, seralles de aplicación o réxime de exencións tributarias e reducións arancelarias previsto nos números 4 e 5 do artigo 168 da Lei 33/2003, do 3 de novembro, de patrimonio das administracións públicas.

No suposto de inmobles arrendados e para os efectos previstos no artigo 32 da Lei 29/1994, do 24 de novembro, de arrendamentos urbanos, nas transferencias que se poidan realizar non se reputarán cesións dos contratos de arrendamento en vigor, nin os arrendadores terán dereito a ningunha clase de elevación de renda en relación a estas.

Dous. Os funcionarios en activo destinados na entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado poderanse integrar como persoal laboral na Sociedade Estatal Lotarías e Apostas do Estado, con recoñecemento en todo caso da antigüidade que lles corresponda e quedando nos seus corpos de orixe na situación de servizos especiais prevista no artigo 87 da Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado

público. Esta opción deberá ser exercida no prazo dun ano contado desde a data da extinción da entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado.

Ata que transcorra o dito prazo ou se exerza o dereito de opción, os funcionarios en activo destinados na entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado adscribiranse na súa mesma condición á Sociedade Estatal Lotarías e Apostas do Estado, con excepción dos que exerzan as funcións de regulación do mercado do xogo a nivel estatal que se adscribirán ao órgano do Ministerio de Economía e Facenda a que se refire o número catro, subsistindo transitoriamente a vixente relación de postos de traballo.

O exercicio de todas as facultades respecto dos funcionarios que transitoriamente se adscriban á Sociedade Estatal Lotarías e Apostas do Estado corresponderá á propia sociedade, con excepción das que supoñan extinción da relación funcional que corresponderá ao ministro de Economía e Facenda.

Transcorrido o prazo de opción, aqueles funcionarios que non a exercesen integraranse no órgano administrativo que determine a Subsecretaría de Economía e Facenda.

O persoal laboral da extinta entidade pública integrarase, sen solución de continuidade, na Sociedade Estatal Lotarías e Apostas do Estado nos termos establecidos no vixente convenio colectivo da entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado con recoñecemento da súa antigüidade e demais dereitos que lle correspondan.

Tres. Encoméndase á Sociedade Estatal Lotarías e Apostas do Estado o exercicio das competencias administrativas que poidan corresponder en relación cos puntos de venda da rede comercial da extinta entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado que, en virtude da disposición adicional trixésimo cuarta da Lei 26/2009, do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2010, continúen rexéndose transitoriamente pola normativa administrativa que resultase de aplicación. Para estes efectos, o persoal da Sociedade Estatal Lotarías e Apostas do Estado exercerá, en virtude da presente encomenda de xestión, as potestades administrativas necesarias en relación cos citados puntos de venda, con excepción das de carácter sancionador que exercerá o órgano a que se refire o número catro seguinte.

Catro. Unha vez que se extinga a entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado as competencias relacionadas co exercicio das funcións reguladoras do mercado do xogo a nivel estatal, e especialmente, as recollidas no artigo 5, 5.bis e 3.1 *in fine* do Estatuto da entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado, aprobado polo Real decreto 2069/1999, do 30 de decembro, atribuiranse ao Ministerio de Economía e Facenda, e serán exercidas polo órgano directivo do departamento que se designe no Acordo do Consello de Ministros a que se refire o número un desta disposición.

Cinco. Con carácter transitorio durante o ano 2011 a Sociedade Estatal Lotarías e Apostas do Estado asumirá as obrigas de aboamento das asignacións financeiras a favor da Organización Nacional de Cegos Españóis (ONCE), que poidan derivar da disposición adicional décimo oitava da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria e as obrigas derivadas do Real decreto 419/1991, do 27 de marzo, polo que se regula a distribución da recadación e premios das apostas deportivas do Estado. A partir do ano 2012, estas obrigas serán asumidas pola Administración xeral do Estado, nos termos previstos na lexislación de regulación do xogo de ámbito estatal.

TÍTULO III

MEDIDAS LABORAIS

Artigo 15. Medida para o reforzo da atención á demanda e oferta de emprego no Sistema Nacional de Emprego.

Co fin de reforzar a atención ás persoas demandantes de emprego e ás empresas que ofertan emprego apróbase a medida consistente na incorporación de 1.500 persoas como promotoras de emprego, que realizarán a súa actividade nas oficinas de emprego dos servizos públicos de emprego, desde o 1 de febreiro de 2011 ata o 31 de decembro de 2012.

Esta medida será de aplicación en todo o territorio do Estado e a súa xestión realizarana as comunidades autónomas con competencias estatutariamente asumidas no ámbito do traballo, o emprego e a formación e o Servizo Público de Emprego Estatal no ámbito das súas respectivas competencias.

Respecto da xestión polas comunidades autónomas desta medida, os créditos correspondentes distribuiranse territorialmente entre as ditas administracións, de conformidade co establecido na normativa estatal.

Artigo 16. Prórroga do Plan Extraordinario de Medidas de Orientación, Formación Profesional e Inserción Laboral, aprobado por Acordo do Consello de Ministros do 18 de abril de 2008.

O artigo 13 da Lei 35/2010, do 17 de setembro, de medidas urxentes para a reforma do mercado de traballo, queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 13. Servizos públicos de emprego.

Prorrógase, ata o 31 de decembro de 2012, o Plan Extraordinario de Medidas de Orientación, Formación Profesional e Inserción Laboral, aprobado polo Acordo do Consello de Ministros do 18 de abril de 2008, en referencia exclusivamente á medida consistente na contratación de 1.500 orientadores para o reforzamento da rede de oficinas de emprego e que foi prorrogado por dous anos, respecto a esta medida, mediante Acordo do Consello de Ministros do 30 de abril de 2009, segundo a habilitación conferida pola disposición derradeira primeira do Real decreto lei 2/2009, do 6 de marzo, de medidas urxentes para o mantemento e o fomento do emprego e protección das persoas desempregadas. Esta medida será de aplicación en todo o territorio do Estado e a súa xestión realizarana as comunidades autónomas con competencias estatutariamente asumidas no ámbito do traballo, o emprego e a formación e o Servizo Público de Emprego Estatal.

Respecto da xestión polas comunidades autónomas desta medida, os créditos correspondentes distribuiranse territorialmente entre as ditas administracións, de conformidade co establecido na normativa estatal.

Artigo 17. Actuacións que se van desenvolver.

1. As actuacións que vai desenvolver o persoal referido nos dous artigos anteriores consistirán en:

- a) Atención directa e personalizada ás persoas desempregadas.
- b) Información ás empresas e prospección do mercado laboral do seu contorno.
- c) Seguimento das actuacións realizadas coas persoas desempregadas e as empresas.

2. As actuacións anteriores dirixiranse, prioritariamente, aos colectivos que se determinen no ámbito do Sistema Nacional de Emprego.

Artigo 18. Financiamento.

O financiamento das medidas reguladas nos artigos 15 e 16 realizarase con cargo ao orzamento de gastos do Servizo Público de Emprego Estatal, para o cal se habilitarán para o efecto os créditos que sexan necesarios.

TÍTULO IV

CONSOLIDACIÓN FISCAL

Artigo 19. Modificación da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais. Modifícase o artigo 60 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 60. Tipos impositivos.

O imposto exixírase conforme a seguinte tarifa:

Epígrafe 1. Cigarros e xarutiños: 15,8 por 100.

Epígrafe 2. Cigarros: excepto nos casos en que resulte aplicable a epígrafe 5, os cigarros estarán gravados simultaneamente aos seguintes tipos impositivos:

- a) Tipo proporcional: 57 por 100.
- b) Tipo específico: 12,7 euros por cada 1.000 cigarros.

Epígrafe 3. Picadura para lear: excepto nos casos en que resulte aplicable a epígrafe 6, a picadura para lear estará gravada simultaneamente aos seguintes tipos impositivos:

- a) Tipo proporcional: 41,5 por 100.
- b) Tipo específico: 8 euros por quilogramo.

Epígrafe 4. Os demais elaborados do tabaco: 28,4 por 100.

Epígrafe 5. Os cigarros estarán gravados ao tipo único de 116,9 euros por cada 1.000 cigarros cando a suma das cotas que resultarían da aplicación dos tipos da epígrafe 2 sexa inferior á contía do tipo único establecido nesta epígrafe.

Epígrafe 6. A picadura para lear estará gravada ao tipo único de 75 euros por quilogramo cando a suma das cotas que resultarían da aplicación dos tipos da epígrafe 3 sexa inferior á contía do tipo único establecido nesta epígrafe.»

Artigo 20. Inclusión no réxime xeral da Seguridade Social dos funcionarios públicos e doutro persoal de novo ingreso a partir do 1 de xaneiro de 2011.

Un.

1. Con efectos do 1 de xaneiro de 2011 e vixencia indefinida, o persoal que se relaciona no artigo 2.1 do texto refundido da Lei de clases pasivas do Estado, aprobado polo Real decreto legislativo 670/1987, do 30 de abril, coa excepción do comprendido na letra i), estará obrigatoriamente incluído, para os exclusivos efectos do disposto na dita norma e nas súas disposicións de desenvolvemento, no réxime xeral da Seguridade Social sempre que o acceso á condición de que se trate se produza a partir daquela data.

2. A inclusión no réxime xeral da Seguridade Social do persoal a que se refire o número anterior respectará, en todo caso, as especificidades de cada un dos colectivos relativas á idade de xubilación forzosa, así como, se for o caso, as referidas aos tribunais médicos competentes para a declaración de incapacidade ou inutilidade do funcionario.

En particular, a inclusión no réxime xeral da Seguridade Social do persoal militar de carácter non permanente terá en conta as especificidades previstas respecto das contingencias non previstas por figuras equivalentes na acción protectora do dito réxime.

Ademais, a citada inclusión respectará para o persoal das Forzas Armadas e Forzas e Corpos da Seguridade do Estado, coas adaptacións que sexan precisas, o réxime das pensións extraordinarias previsto na normativa de clases pasivas do Estado.

Dous.

O persoal incluído no ámbito persoal de cobertura do réxime de clases pasivas en 31 de decembro de 2010 que, con posterioridade á dita data, e sen solución de continuidade, ingrese, calquera que sexa o sistema de acceso, ou reingrese, noutro corpo que motivase, na dita data, o seu encadramento no réxime de clases pasivas, continuará incluído no dito réxime.

Continuarán rexéndose pola normativa reguladora do réxime de clases pasivas do Estado os dereitos pasivos que, en propio favor ou no dos seus familiares, cause o persoal comprendido na letra i) do artigo 2.1 do texto refundido da Lei de clases pasivas do Estado.

Disposición adicional primeira. Coordinación de franxas aéreas no novo modelo aeroportuario.

Regulamentariamente, regularanse as funcións de coordinación, facilitación, e supervisión de franxas horarias de conformidade co establecido no Regulamento (CEE) 95/93 do Consello, do 18 de xaneiro, relativo a normas comúns para a asignación de franxas horarias nos aeroportos comunitarios.

Cando entre en vigor o regulamento referido no parágrafo anterior quedará derogado o establecido no Real decreto lei 15/2001, do 2 de novembro, polo que se adoptan medidas urxentes en materia de transporte aéreo.

Disposición adicional segunda. Actividade aeronáutica no control do tránsito aéreo.

1. Os controladores ao servizo da entidade pública empresarial AENA, así como ao servizo do resto de provedores de servizo de tránsito aéreo, deberán axustar o seu tempo de actividade aeronáutica, descansos e quendas ao establecido no Real decreto 1001/2010, do 5 de agosto. De acordo co establecido no artigo 5 do citado Real decreto 1001/2010, a actividade aeronáutica anual non excederá as 1.670 horas, sen prexuízo da posibilidade

de ser incrementada con horas extraordinarias ata un máximo de 80 horas anuais. No cómputo deste límite anual de actividade aeronáutica non se terán en conta outras actividades laborais de carácter non aeronáutico, tales como imaxinarias e períodos de formación non computables como actividade aeronáutica, permisos sindicais, licenzas e ausencias por incapacidade laboral. Estas actividades, ao non afectar os límites de seguridade aeronáutica, tomaranse en consideración exclusivamente para efectos laborais de conformidade co establecido na disposición adicional única do Real decreto 1001/2010.

2. Dáse unha nova redacción ao número 4 do artigo 34 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea:

«4. Absterse de exercer as ditas funcións e de realizar tales actividades en caso de diminución da capacidade física ou psíquica requirida. O persoal de control ao servizo da entidade pública empresarial «Aeropertos Españois e Navegación Aérea», que aprecie esta circunstancia, deberá someterse de maneira inmediata a recoñecemento por parte dos servizos médicos que facilite a entidade, que verificarán a súa concorrencia e determinarán se isto debe dar lugar ao apartamento do seu posto de traballo.»

3. Dáse nova redacción ao número 2 da disposición adicional primeira da Lei 9/2010, do 14 de abril, pola que se regula a prestación de servizos de tránsito aéreo, se establecen as obrigas dos provedores civís dos ditos servizos e se fixan determinadas condicións laborais para os controladores civís de tránsito aéreo, que quedará redactado nos seguintes termos:

«2. A entidade pública empresarial Aeropertos Españois e Navegación Aérea deberá facilitar a inmediata aplicación do previsto no artigo 4.4.a) da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, quedando sometidos os controladores de tránsito aéreo da citada entidade á dirección do Ministerio de Defensa que asumirá a súa organización, planificación, supervisión e control. Ningún traballador, órgano directivo ou organización poderá dificultar ou impedir a efectividade da dita medida. O incumprimento da dita obriga será sancionado de conformidade co disposto no artigo 4 desta lei, sen prexuízo das demais responsabilidades civís ou penais que procedan.»

Disposición adicional terceira. Réxime fiscal aplicable á constitución de «Aena Aeropuertos S.A.»

1. Todos os actos, negocios, contratos e documentos necesarios para a creación e posta en funcionamento de «Aena Aeropuertos, S.A.» estarán exentos do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados. Así mesmo, aplicarase unha bonificación do noventa e cinco por cento aos aranceis notariais e rexistrals que se xeren.

2. Será de aplicación o réxime previsto no capítulo VIII do título VII do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.

3. Non estará suxeita ao imposto sobre o valor engadido a transmisión do conxunto de elementos patrimoniais que a entidade pública empresarial AENA deba transmitir a «Aena Aeropuertos, S.A.» en virtude do disposto neste real decreto lei, por constituír este conxunto unha unidade económica autónoma capaz de desenvolver unha actividade empresarial independente.

4. A inscrición catastral dos feitos, actos ou negocios derivados da creación de «Aena Aeropuertos, S.A.» practicarase de oficio o Ministerio de Economía e Facenda, sen prexuízo do deber de colaboración que corresponde ao adquirente.

Disposición transitoria primeira. Réxime de adaptación á modificación da Lei 3/1993, do 22 de marzo, básica das cámaras oficiais de comercio, industria e navegación.

1. A partir do 1 de xaneiro de 2011 só serán electores das cámaras de comercio, industria e navegación os que manifestasen previamente a súa vontade de selo, sen prexuízo do previsto no número seguinte. O censo electoral a que fai referencia o artigo 8.1 da Lei 3/1993, do 22 de marzo, básica das cámaras oficiais de comercio, industria e navegación, deberá actualizarse en consecuencia.

2. As exaccións que constitúen o recurso cameral permanente que aínda non fosen exixibles na data de entrada en vigor deste real decreto lei cuxo devengo se producise ou se vaia producir durante 2010 non serán xa exixibles. Non obstante o anterior, cando se trate de entidades suxeitas ao imposto sobre sociedades cuxo importe neto de cifra de negocios fose igual ou superior a dez millóns de euros, no exercicio inmediatamente anterior, as exaccións que aínda non fosen exixibles na data de entrada en vigor deste real decreto lei serano de acordo coa normativa ata agora en vigor sempre que o seu devengo se producise ou se vaia producir en 2010. En ningún caso orixinarán dereito á devolución as exaccións devengadas, exixibles e ingresadas en 2010.

3. No prazo dun ano desde a entrada en vigor deste real decreto lei, as cámaras e o seu Consello Superior adaptarán ao disposto nel o contido dos seus actuais regulamentos de réxime interior, que deberán ser aprobados pola respectiva administración tutelante.

Disposición transitoria segunda. Exercicio efectivo de funcións e obrigas en materia de xestión aeroportuaria por parte de «Aena Aeropuertos, S.A.».

A sociedade «Aena Aeropuertos, S.A.» comezará a exercer de maneira efectiva as funcións e obrigas atribuídas no artigo 7 cando así se determine mediante orde do ministro de Fomento, unha vez que se delimitase o persoal e o conxunto de bens, dereitos, contratos, expedientes e obrigas da actual entidade pública empresarial AENA que vaian ser asumidos por aquela sociedade.

Disposición transitoria terceira. Expedientes de responsabilidade patrimonial, expropiacións, contratos e concesións da entidade pública empresarial «Aeropuertos Españois e Navegación Aérea».

1. Os expedientes de responsabilidade patrimonial incoados antes de que «Aena Aeropuertos, S.A.» comece a exercer de maneira efectiva as súas funcións e obrigas continuarán sendo instruídos e resoltos pola entidade pública empresarial AENA. As consecuencias económicas derivadas destes expedientes serán sufragadas por «Aena Aeropuertos, S.A.» cando estas fosen imputables á actividade aeroportuaria.

Todas as reclamacións de responsabilidade interpostas contra «Aena Aeropuertos, S.A.» con posterioridade ao exercicio efectivo das súas funcións e obrigas, xa sexa por feitos anteriores como posteriores a este momento, rexeranse polo dereito privado.

2. «Aena Aeropuertos, S.A.», unha vez que comezase a exercer de maneira efectiva as súas funcións e obrigas, asumirá todos os dereitos e obrigas do ente público AENA na súa condición de beneficiaria das expropiacións vinculadas ás infraestruturas aeroportuarias, xa deriven de expedientes administrativos ou xudiciais.

3. Unha vez comezado o exercicio efectivo das súas obrigas e funcións, «Aena Aeropuertos, S.A.» subrogarase en todos os contratos de calquera natureza relacionados coa xestión aeroportuaria que subscribise a entidade pública empresarial AENA, subsistindo de pleno dereito as garantías outorgadas con anterioridade.

4. As concesións demaniais outorgadas pola entidade pública empresarial AENA sobre bens de dominio público aeroportuario transformaranse en contratos de arrendamento, e manteranse as mesmas condicións, termos e prazos vixentes sempre que preste a súa conformidade o concesionario no prazo outorgado para o efecto por «Aena Aeropuertos, S.A.», que non poderá ser inferior a 30 días. Se o concesionario non se mostra conforme ou non contesta en prazo, quedará extinguida a concesión e procederase á súa liquidación.

Disposición transitoria cuarta. Réxime transitorio aplicable ao persoal incluído en 31 de decembro de 2010 no ámbito persoal de cobertura do réxime de clases pasivas.

Os dereitos pasivos causados, e os que de futuro poidan causar, os colectivos incluídos en 31 de decembro de 2010 no ámbito persoal de cobertura do réxime de clases pasivas do Estado, así como os que poidan causar os que nesa mesma data teñan a condición de alumnos de academias e escolas militares, rexeranse polo disposto no texto refundido da Lei de clases pasivas do Estado, aprobado polo Real decreto legislativo 670/1987, do 30 de abril, e as súas disposicións de desenvolvemento.

Disposición transitoria quinta. Redución transitoria da achega empresarial á cotización da Seguridade Social a partir do 1 de xaneiro de 2011.

A achega empresarial na cotización á Seguridade Social por continxencias comúns dos funcionarios públicos que ingresen na respectiva Administración pública a partir do 1 de xaneiro de 2011 e estean incluídos no ámbito de aplicación do artigo 20 deste real decreto lei quedará reducida de maneira que no ano 2011 se aboará o 25 por cento da que correspondería consonte a normativa de aplicación, incrementándose a porcentaxe nun 25 por cento por cada ano que transcorra ata alcanzar o cen por cento transcorridos catro anos desde a entrada en vigor deste real decreto lei.

Disposición derradeira primeira. *Facultades de desenvolvemento.*

1. Facúltanse os ministros de Economía e Facenda, de Traballo e Inmigración, de Política Territorial e Administración Pública, de Xustiza e de Defensa, no ámbito das súas respectivas competencias, para ditar ou propor ao Goberno, segundo proceda, as normas de aplicación, desenvolvemento e, en especial, de adaptación do tipo de cotización a cargo do funcionario tendo en conta as prestacións satisfeitas polo mutualismo administrativo, que resulten necesarias, respecto dos colectivos afectados polo artigo 20 e disposición transitoria cuarta deste real decreto lei.

2. Autorízase o Goberno para que, por proposta do Ministerio de Traballo e Inmigración e de acordo cos ministerios de Defensa, Xustiza e Interior, proceda á harmonización progresiva das especificidades a que se refire o número un do artigo 20 deste real decreto lei, para efectos de que, no prazo de cinco anos, aos ditos colectivos lles sexa plenamente aplicable a normativa do réxime xeral da Seguridade Social».

3. Facúltase o ministro de Traballo e Inmigración para ditar as disposicións que, no ámbito das súas competencias, sexan precisas para o desenvolvemento e execución do establecido neste real decreto lei.

Disposición derradeira segunda. *Título competencial.*

Este real decreto lei dítase ao abeiro das competencias exclusivas que atribúe ao Estado o artigo 149.1 da Constitución nos seus números 6º, 7º, 13º, 14º, 17º, 18º e 20º.

Disposición derradeira terceira. Entrada en vigor.

Este real decreto lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado na Embaixada de España en Bos Aires o 3 de decembro de 2010.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO